

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: »Æsthetica. Ældre«

Citation: Kierkegaard, Søren: "»Æsthetica. Ældre«", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010, s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p95-txt-shoot-idfeb7df22-774c-4424-a67b-b9c2a0920f6a.pdf> (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Mærkeligt nok er det, at jeg efter saalænge at have beskæftiget mig med Begrebet af det Romantiske, nu først seer, at det Romantiske bliver det Hegel kalder det Dialectiske, det andet Standpunct hvor:

Stoicisme - Fatalisme

Pelagianisme - Augustianisme.

Humor - Ironie

etc.

høre hjemme, Standpuncter, der hver for sig ikke egl. have nogen Bestaaen; men Livet er en stadig Pendulbevægelse derimellem.

Jeg indseer nu ogsaa, at naar Heiberg har overført Hegelianismen paa Æsthetiken og meent at finde Treeheden: lyrisk - episk - lyrisk-episk (dramatisk) han vel har Ret; men at dette lader sig gjenemføre i en langt større Maalestok - antik - romantisk - absolut Skjønne, og saaledes at netop den Heibergske Treehed faaer sin Betydning, idet saavel det Antike, som det Romantiske og det abs. Skjønne har sit lyriske - sit episke - sit dramatiske.

Hvorvidt er det forøvrigt rigtigt at begynde med det lyriske; Digtekunstens Historie synes at tyde paa en Begyndelse med det episke.

d. 19 Aug 1836.